

Hvis der ikke foretages en grundig undersøgelse af hver enkelt retsforskrift, risikerer man at ophæve regler, der fortsat er gældende, og som trods deres alder vil kunne være af afgørende betydning i en konkret retssag.

Jeg må derfor tage afstand fra den foreslåede fremgangsmåde, hvor der reelt er lagt op til, at man ophæver en række love og andre retsfor skrifter, uden at man har overblik over, hvad det er for regler, der ophæves. Denne grønthøster-metode kan nemlig meget let komme til at gøre mere skade end gavn. En generel ophævelse af gamle retsfor skrifter vil således kunne skabe langt større retssikkerhedsmæssige problemer for borgerne end den omstændighed, at der måske findes nogle regler, som i dag må betragtes som overflødige.

Som sagt mener jeg, at ophævelse af ældre regler først bør ske efter en grundig gennemgang af disse regler; men spørgsmålet er, om resultatet af en sådan gennemgang kan stå mål med de kræfter, der nødvendigvis må lægges i arbejdet. Det stiller jeg mig umiddelbart meget tvivlende over for.

Vedrørende lovforslagets kapitel 2, hvor der foreslås ændringer i en række gældende love og retsfor skrifter, skal jeg blot bemærke, at sådanne ændringer efter min opfattelse, kun bør foretages efter en nærmere gennemgang og vurdering, og dette arbejde bør overlades til de pågældende ressortministerier. En vurdering af ældre lovgivning og stillingtagen til, om der inden for hver enkelt ministers område er regler, som bør ophæves, indgår som tidligere nævnt allerede i ministeriernes lovgivningsarbejde i dag.

Jeg har tidligere givet udtryk for en vis beundring over den store indsats, som forslagsstillerne har lagt for dagen i forbindelse med udarbejdelsen af disse lovforslag, og den ros, som jeg tidligere har udtalt, står jeg naturligvis ved; men dette lovforslag er nu alligevel gået lidt for hurtigt for forslagsstillerne. Den metode, der lægges op til, er ikke alene enkel, den er simpelt hen for enkel og vil som sagt føre til meget større usikkerhed om gældende ret end den usikkerhed, som forslagsstillerne hævder eksisterer i dag.

Regeringen kan derfor ikke stemme for lovforslaget.

Sandy Brinck (S):

Jeg skal heller ikke ved dette lovforslag tilføje yderligere kommentarer, men blot henvise til de overvejelser, jeg har gjort af generel karakter på

Socialdemokratiets vegne under behandlingen af lovforslag nr. L 175.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu ved jeg ikke, hvem der har bestemt rækkefølgen hernede af disse lovforslag, og jeg har altså ikke læst dem grundigt igennem, inden jeg kom her, men nu har der været tid til at sidde og læse dem, og jeg vil da sige, at jo længere vi når frem i forløbet, desto mere interessant bliver det at læse.

Dette er jo et herligt forslag. Det er herligt at læse de gamle regler set ud fra et historisk synspunkt. Hvis vi nu ophæver dem alle sammen, hvad så med alle dem, som hr. Kim Behnke har overset? Hvad med alle recesserne og ordinarserne, som jo også har haft betydning, og som man ikke specielt inden for det kirkelige område kan afvise har betydning også i dag, også ved vurdering af tjenestemandsløvgivning og den slags inden for det kirkelige? Det kan man bestemt ikke afvise.

Jeg synes, at hr. Kim Behnke selv har ført bevis for, hvorfor det er så vanskeligt, hvorfor det er rigtigt, hvad justitsministeren siger gang på gang, nemlig at det her skal gøres grundigt. Og er det så umagen værd?

Lad os nu bare tage Skt. Petri Kirke, den tyske menighed. De har åbenbart nogle privilegier, men dem kan man ikke finde. Så siger hr. Kim Behnke, at så skal der altså laves nogle nye – eller det har Kirkeministeriet vel sagt – og det skal der være den fornødne lovhjæmmel for. Jo, men hvorfor skulle Folketinget til at give lovhjæmmel for det, hvis det ikke netop er, fordi man ved, at der er nogle privilegier?

Det er jo en historisk betragtning. Og det har netop været sådan, at staten har pumpet masser af penge i Skt. Petri Kirke ud fra en historisk betragtning om, at denne kirke var noget særligt, og nu kunne vi altså ikke blive ved med at se på, at den forfaldt, og derfor står den nu helt pragtfuld. Jeg kan anbefale hr. Kim Behnke at tage derhen. Den har måske ikke retlig set nogen privilegier, men den har i hvert fald inden for den danske folkekirke i dag en særstilling.

Så er der også nogle kirkeritualer, som er nævnt, hvor man ikke ved, om de gælder endnu. Det viser jo også, må jeg sige til hr. Kim Behnke, at den der tidsregning med, at man bare kan sætte nogle unge jurister til at læse det igenem, hvor nogle starter med A og nogle starter med B, går altså ikke.